

Yüksek Mahkeme Kürtaj Hakkına Son Vermeye Çalışıyor: “Sokaklara Çıkılmalı” ve Bunun Kaybedilmesine İzin Verilmemeli

10.05.2022 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editör Notu: Devrimin önderi ve Yeni Komünizm'in yazarı Bob Avakian'ın aşağıda Türkçe çevirisini aktardığımız makalesi 9 Mayıs 2022 tarihinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: The Supreme Court Moves to End Abortion Rights: “Taking to the Streets,” And Refusing to Let This Go Down Bob Avakian Speaks to This Critical Juncture in the Fight for Abortion Rights, The Road Forward, and Avoiding Dead Ends | revcom.us

Bob Avakian Kürtaj Hakları Mücadelesinde Bu Kritik Kavşak Üzerine Konuşuyor:

İleriye Giden Yol ve Çıkmaz Noktalardan Kaçınmak

Yüksek mahkemenin karar taslağının sızdırılmasıyla, Mahkeme üzerindeki “muhafazakar” çoğunluğun yasal kürtaj hakkını ortadan kaldırma niyetini açıkça ortaya çıktı ve kadın kitlelerden ve genel olarak adaletsizlikten nefret eden insanlardan haklı bir öfke patlaması yaşandı. Ancak Demokrat Partili politikacılardan (ve onlara körü körüne bağlı olanlardan) giderek daha bir yüksek sesle, bu gelişmeye karşı herhangi bir anlamlı muhalefet için (bir kez daha) insanların Demokratlara oy vermeye yönlendirilmesi gerektiği şeklinde ısrarcı bir gürültü kopartılıyor. Bu argüman tamamen yanlıştır. Çoğu zaman kürtaj hakkının sona ereceği kabul edilerek, bu hakkı ortadan kaldıran bir Yüksek Mahkeme kararının aslında “bitmiş bir anlaşma” olduğu ve tek umudun gelecek seçimlerde Demokratları seçmek olduğu şeklinde bir rasyonalizasyon ile gündeme getiriliyor.

Bu argümanın bir parçası olarak şöyle şeyler duyuyoruz: “Görüyorsunuz işte. Eğer Donald Trump yerine Hillary Clinton başkan olsaydı bu olmazdı. Seçimlerin her şeyi değiştirdiğine dair daha fazla kanıt ihtiyacınız var mı?” (Buna genellikle Yüksek Mahkeme’deki “muhafazakar” çoğunluğun Cumhuriyetçi başkanlar tarafından atandığı ve özellikle Mahkemenin üç üyesinin, Yüksek Mahkeme kararının ve şimdiye kadar ülke çapında kürtaj hakkını kuran ve koruyan uzun süredir devam eden yasal bir emsal olan *Roe v. Wade*’i devirmek için harekete geçerek, mahkemeye “yargıçları” atamayı amaçladığını açıkça belirten Donald Trump’a işaret etmek eşlik eder.) Ancak bu yaklaşım olayları çok dar bir şekilde ele almak demektir, toplumda (ve dünyada) genel olarak neler olup bittiğine dair daha büyük resmi göremez (veya hesaba katmaz). Buna Trump gibi birinin seçilmesinin nedenleri ve kürtajı yasaklama hareketinin nasıl bu kadar güçlü bir ivme kazandığı ve bu kadar kuvvetli bir güç haline geldiği de dahildir. Bu makalenin geri kalanında buna daha ayrıntılı olarak gireceğim, ancak önce şu temel ilkeyi vurgulamak önemlidir: İnsanlar oy versin ya da vermesin şu anda acilen ihtiyaç duyulan şey kitlesel, sürekli bir seferberlik ve kürtaj hakkının elden alınmasına izin verilmeyeceğini gösteren ve kürtaj hakkının alınıp insanlar bunu kabul etmeden önce caydırıcı olacak bir direnişin netleştirilmesidir.

Şimdi, her şeyin Demokratlara oy vermeye bağlı olduğu şeklindeki argümana karşı şu temel hakikatle başlayabiliriz: Oy kullanma hakkı bile oylamayla kazanılmamıştır. Siyahiler, kadınlar ve diğerleri oy hakkını bu şekilde kazanmadı. Haksızlığa karşı direnerek ve mücadele ederek kazanıldı. Ve bu durum, kuvvetli güçlerin insanları bu haklardan mahrum etmeye kararlı olduklarında kazanılan diğer tüm haklar için de geçerlidir. Toplumda gerçekten anlamlı olumlu değişiklikler açısından bu genel olarak doğrudur. Daha önce reddedilen hakların nihayet bir hükümet eylemi tarafından tanındığı (ve “resmileştirildiği”) durumlarda bile, bu durum temel olarak değişim talep ederek ayaklanan halk kitlelerinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

Kürtaj hakkının kendisi, 1960’larda ve 1970’lerin ilk bölümünde, o zamanki kadın kurtuluş hareketi de dahil olmak üzere, kitlesel protestolar ve isyanlar sonucunda kazanılmıştır.

Kürtaj Hakkının İnkâr Edilmesi Kadınları Kontrol Etmek ve Aşağılamakla İlgilidir!

Demokratlara güvenmenin ve onlara oy vermenin neden tamamen yanlış bir yaklaşım olduğunu tam olarak anlamak için, kürtaj hakkı etrafındaki bu mücadelenin merkezinde ne olduğu ve Demokratların bu konuda nasıl bir rol oynadığı konusunda net olmak çok önemlidir. Birçok kez vurguladığım gibi, kürtajın yasaklanmasına yönelik bu faşist saldırı, aslında “bebekleri kurtarmak” ile ilgili değildir. Bu, kadınları kontrol etmek ve onları erkeklerin egemenliği altında “hizmetçi” çocuk yetiştiricilerine indirgemekle ilgilidir.

Bir kere, kürtajların ezici çoğunluğu, fetüsün (bebek değil, fetüsün) küçük olduğu ve bağımsız bir insanı oluşturan organları ve kadının bedeninin dışında ve bedensel işlevleri olmadan kendi başına yaşayabilen bağımsız bir insan olacak diğer özellikleri henüz gelişmediği hamileliğin nispeten erken döneminde yapılır. (Kadının hamileliği sırasında önemli ölçüde daha sonra gerçekleştirilen kürtajların çok küçük bir yüzdesi açısından, bunlar ezici bir çoğunlukla kadının temel sağlığı ve hatta hayati risk nedeniyle yapılır ve/veya fetüsün kendi başına yaşayamayacak kadar ciddi anormallikleri olduğu veya hayatta kaldığı sürece korkunç acı çekeceği için yapılır.)

Kürtaj hakkının kaldırılmasının “bebekleri kurtarmak” ile ilgili olmadığı gerçeği, kürtajı yasadışı yapmaya çalışan güçlerin, aynı zamanda birkaç kişinin de işaret ettiği gibi, Yüksek Mahkeme'nin kürtaj hakkını ortadan kaldıran kararının ardından yakında doğum kontrolünü de ortadan kaldırmak isteyecekleri gerçeğinde keskin bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Bir kez daha belirtmek gerekiyor: Kürtajı yasaklama dürtüsü, kadınları kontrol etmek, kadınların erkeklere ve erkek üstünlüğü bir topluma tabi olmalarını sağlamakla ilgilidir. Eğer kürtaj hakkı için miting yapan ve kürtaj kliniklerinde kadınları taciz eden faşist manyakları biraz gözlemlerseniz, bu Hıristiyan köktendinci fanatiklerin, aslında kadınlara bağımsızlıkları için çabalamayı bırakmaları ve İncil'in erkeklere boyun eğme ve itaat etme emirlerine uymaları için bağırarak İncil salladıklarını göreceksiniz. *Roe v. Wade*'in 50 yıl önce bu hakkı tesis etmesinden bu yana, kürtaj hakkını yasadışı ilan etme hareketini yönlendiren şey budur.

Kürtaj hakkının kapsamına giren şey, en temel ifadesiyle kadınların tam bir insan olarak ve bundan daha azı olmayacak şekilde yaşamaları, hakları ve temel statüleridir. Kadınların kendi üremelerini kontrol etme temel hakkını reddetmek demek, tüm kadınları, hatta hiç hamile

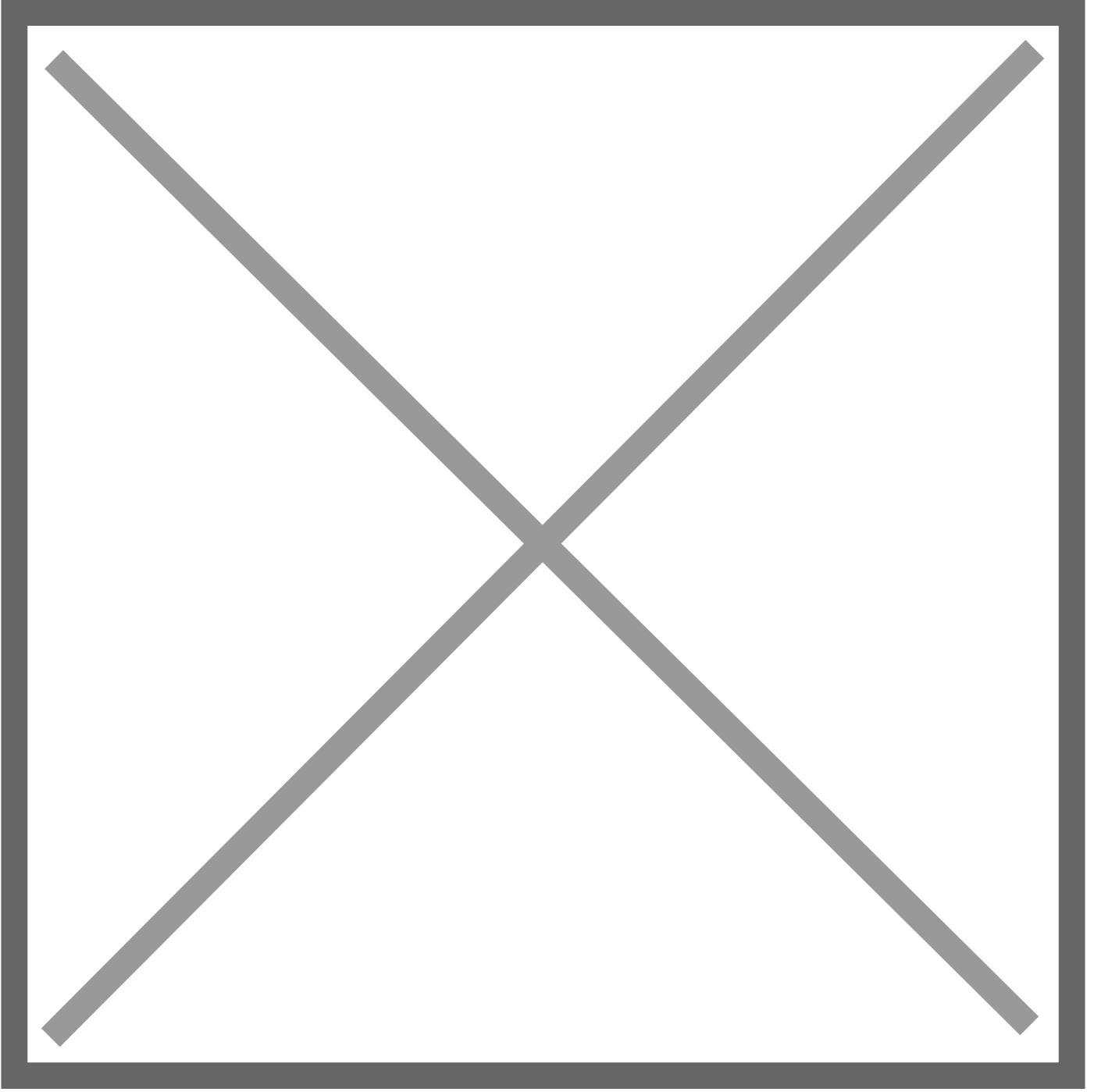
kalamayacak olanları bile aşığalar, kadınların patriarkaya tabi olmasını bir kez daha kutsallaştırır ve bunu dayatır.

Demokratlar Aslında Bu Faşist Saldırıya Yardım Etiler!

Peki kürtajı yasaklamaya yönelik bu faşist saldırılar karşısında -ve bu saldırıların son yıllarda artması ve yoğunlaşması ile- kürtaj hakkının Demokratik “kurtarıcıları” ne yaptılar? Bu faşist saldırıyla tutarlı olmak, tekrar tekrar uzlaşmak ve fiilen bunu kolaylaştırmak... Gerçekte yaptıkları şey işte budur.

Ve geçen yıldan beri, Yüksek Mahkeme’deki faşist çoğunluğun neredeyse kesin bir şekilde *Roe v. Wade*’yi sindirecek ya da onu tamamen devirecekleri açıkça görülmüştür; fakat Demokratlar -ve üreme hakları hareketinde onlara bağımlı olan pek çok kişi ve genellikle görüşlerini ifade eden “ana akım medya”- Yüksek Mahkeme’nin bu temel hakkı kadınlardan koparmasını engellemenin adeta bir yolu yokmuş gibi davrandılar. Yapılabilecek tek şeyin Yüksek Mahkeme’den gelen bu öfkeyi kabul etmek ve “Roe sonrası bir dünyaya hazırlanmak” olduğunu savundular.

[RiseUp4AbortionRights.org](https://riseup4abortionrights.org) alarmı çalarken ve kürtaj hakkını savunmak için acilen ihtiyaç duyulan sürekli kitle seferberliği ve kararlı direnişi sağlamak için çalışırken, bu diğer örgütler ve medya ezici bir çoğunlukla kürtaj hakkını önemseyen herkesi “sakin olmaya” çağırdı. Bazı eyaletlerde kürtaj hakkının halen olacağı ve kürtaj hapı gibi şeyler olduğu için kadınların halen güvenli kürtaj yaptırabilecekleri konusunda ısrarcı oldular. Bunu faşistlerin tüm ülkede güvenli, yasal kürtaj hakkını herhangi bir biçimde ortadan kaldırmaya kararlı oldukları gerçeğini görmezden gelerek yaptılar.

Çok yakın bir zamanda, kürtaj hakkına yönelik devam eden saldırılar giderek daha bariz ve korkunç hale geldiğinde ve Yüksek Mahkeme çoğunluğunun aslında *Roe v. Wade* davasını bozmak üzere harekete geçtiklerinde -bu yaygın bir öfkeye neden olmuştu- Demokratlar ve onlarla müttefik olanların protesto çağrısında buldukları doğrudur. Ancak yine de *Roe v. Wade* davası her halükarda bozulacakmış gibi davranmaya devam ettiler ve yapılabilecek tek şey bir sonraki seçimlerde Demokratlara oy vermek olarak ortaya kondu. Elbette bu örgütlerin artık kitlesel protesto çağrılarında katılmaları iyi bir şey. Ve bu protestoların mümkün olduğu

kadar büyük ve güçlü olması da çok önemli. Ancak bu protestoları bir kez daha Demokratlara oy vermeye yönlendirmek için bir araç olarak kullanmaya çalışmak iyi bir şey değildir, çok kötü bir şeydir: Yüksek Mahkemenin bunu yapmasını engellemeyi ve kadınları fiilen köleleştirmeye yönelik faşist harekete güçlü bir darbe indirmeyi amaçlayan kararlı, sürekli mücadele ile kitlesel bir ifade yerine; Yüksek Mahkeme'nin kürtaj hakkını almaya hazır olduğu ve bu haklı öfkenin daha fazla gösterilmesi gerekirken haklı öfkenin kitlesel dışavurumunu yanlış yönlendirme, boğma ve nihayetinde öldürme etkisine sahiptirler.

Faşistlerin, kürtajı yasaklamaya yönelik saldırıları karşısında Demokratların temel teslimiyeti, yıllar ve on yıllar boyunca devam etmiştir. Bu süre boyunca, Demokratların kendileri aslında bazı sözde "yaşam hakkı" (yani, kürtaj karşıtı) adayları yürüttüler ve Demokratlar "ortak zemin arayışı" adına kürtaj hakkını ortadan kaldırmak (ve diğer önemli hakları da geri almak) amacıyla siyasi ve ahlaki zemini sürekli olarak faşistlere devrettiler. Demokratların yıllardır yükselttiği sloganın anlamı başka nedir? Kürtaj "güvenli, yasal ve nadir" olmalı. Neden "nadir" oluyor?

Kürtajın "nadir" olması gerektiğini söylerken çok güçlü bir şekilde ima edilen şey aslında kürtajın aslında yanlış bir şey olduğu fikridir. Aksi halde neden nadir olsun ki? Bu durum aslında kürtaj hakkından kurtulmak isteyen faşistlerin argümanlarını desteklemek ve bunu pekiştirmek demektir. İşin gerçeği, kürtaj hakkı ve sağlıklı ve destekleyici koşullarda kürtaja erişim, kadınların yaşamını bir bütün olarak zenginleştirmiştir. Pek çok kişinin kendi istekleri dışında hamile kalmaya zorlanarak kendilerine kapatılacak olan hayatlarında çok daha fazla yol almalarını mümkün kılmıştır ve çocuk sahibi olmak isteyen kadınların bunu yapmak için en iyi zaman ve en iyi koşulların neler olacağını belirlemede karar verebilmelerini mümkün hale getirmiştir. Kürtaj hakkı aynı zamanda sayısız kadının hayatını kurtarmıştır (başka türlü kürtaj yaptırmaya çalışacaklardı, güvenli olmayan ve genellikle ölümcül durumlarda bunu yapmak zorunda kalacaklardı, bu tam olarak kürtajı ülke çapında bir hakka dönüştüren *Roe v. Wade*'den önce yaşanan şeydi). Ayrıca bu hakkın reddedilmesi özellikle düşük gelirli kadınları, özellikle de kürtaja en çok ihtiyaç duyan yoksul Siyahi ve Melez kadınları etkilemektedir. Aynı zamanda, kadınlar ve kızlar için bile şunu akılda tutmak önemlidir. Ekonomik olarak nispeten iyi durumda olan, hatta oldukça iyi durumda olan ve teorik olarak kürtajın yasal olduğu bir bölgeye veya ülkeye seyahat etmeyi göze alabilen kişiler için kürtaj yaptırmanın önünde halen ciddi engeller

olabilir: Tacizci kocalar ve erkek arkadaşlar, zalim patriarkal babalar, dogmatik dini otoriteler ve bir dizi başka faktör. Bir kez daha, temel bir hak ve kişisel tercih meselesi olarak güvenli ve yasal kürtaja erişim genel olarak kadınlar açısından büyük önem taşımaktadır.

Onlarca yıldır Demokratlar -ve onlara bağımlı olan ve onları kölece takip eden “seçim hakkı ve üreme hakkı yanlısı” örgütler- kürtaj hakkını savunmak için tutarlı ve kararlı bir kitle seferberliği içinde insanları sokaklara çağırmayı başaramadılar veya bunu reddettiler. Bu durum faşistlerin kürtaj etrafında ahlaki ve politik “yüksek zemini” ele geçirmelerine sürekli olarak izin verme biçimleriyle tamamen bağlantılıdır. Bu faşist saldırıya şiddetle karşı çıkmak yerine, talep doğrultusunda bahanesiz bir şekilde kürtaj hakkının olması gerekirken, kadınların çocuk sahibi olup olmayacaklarına veya ne zaman olacaklarına özgürce karar verme seçimlerinin bir tür “olumsuz” ve yalnızca “nadiren” kullanılması gereken bir hak olduğu şeklinde ısrarcı olmuşlardır. Bu çok büyük bir şeydir ve adil bir toplumda yaşamak isteyen tüm insanların cesaretle ve kararlı bir şekilde yanında olması, aktif olarak desteklemesi ve savunması gereken bir şeydir.

Demokratların faşistlere giderek artan teslimiyetlerinin temel nedeni şudur: Faşistler “tabanlarının” çılgın görüşlerinin ve saldırgan, dayatmacı ve baskıcı “gündemlerinin” arkasında toplanmaya kararlıyken, meydan okuma ve “yerleşik normları” parçalama konusunda hevesliyken; Demokratlar kendilerini toplumdaki bu “normları” sürdürmek ve başarısız olsalar bile “toplumdaki bölünmelerin ve kutuplaşmanın üstesinden gelmek” için çabalamaya devam etmek şeklindeki giderek daha başarısız bir girişime adanmışlardır. Bu, oldukça gerçek dehşetleri sürdürmeye mahkûm bir yönelim ve yaklaşımdır. Erkek üstünlükçülerinin yanı sıra beyaz üstünlükçü baskı, vahşet ve terör de dahil olmak üzere sürekli olarak daha büyük dehşetlere yol açmaktadır.

Faşist saldırı karşısında Demokratların teslimiyetleri, Demokratların faşistlerin kürtaja fanatik muhalefetinin “ahlaki temeli” olan köktendinci Hristiyan çılgınlığına -doğrudan, tutarlı ve gerçek bir kararlılıkla- meydan okumayı reddetmeleri gerçeğiyle de keskin bir şekilde ortaya çıkıyor. (Bu Hristiyan köktenciliği, Afganistan’daki Taliban gibi güçlerin İslamcı köktenciliği ile pek çok ortak noktaya sahiptir ve paylaştıkları en önemli şeylerden biri, kadınların gerekirse zorla

erkeklere tabi kılınması ve erkekler tarafından hükmedilmeleri gerektiğine dair fanatik inançtır.)

Demokratlar neden buna gerçekten meydan okumuyor? Cevabın önemli bir kısmı, kişisel olarak dindar (ve özellikle Hıristiyan) olsunlar ya da olmasınlar, Demokratların kendilerini dinin ve özellikle Hıristiyanlığın, ülkeyi parçalayabilecek zalimce sömürücü ve baskıcı ilişkiler ve bölünmelerle dolu kapitalizm-emperyalizm sistemlerini bir arada tutmak için gerekli görmeleridir. Bu korkunç sömürü ve baskı ile onu dayatan vahşet ve cinayet karşısında “onu bir arada tutmada” din büyük bir rol oynamaktadır. Demokratlar, Hıristiyan köktenciliğine hafif eleştiriler getirseler veya anayasal “kilise ve devletin ayrılığında” şiddetle ısrar etseler bile, bunun oldukça farkındalardır. Hıristiyan faşistler, onlara “Hıristiyan karşıtı” oldukları için (Hıristiyan köktenciliği, Hıristiyanlığın aşırı baskıcı bir versiyonu olmasına ve genel olarak Hıristiyanlıkla aynı olmamasına rağmen) amansızca saldıracaklardır.

Demokratların “kilise ve devletin ayrılması” etrafındaki temel teslimiyetleri 2000’lerin başında, aynı zamanda bir avukat olan ateist bir ebeveynin (Michael Newdow’un) özellikle okul çağındaki çocukların sık sık okumaya zorlandıkları “bağlılık yeminindeki” “tanrı altında” (“tek ulus ve tanrı altında”) ifadesine meydan okuması ile ayyuka çıkmıştır. Davası Yüksek Mahkeme’ye gitmişti ve Mahkeme aleyhine karar vermiş olsa da (dar bir temele dayanarak bu itirazı yapacak yasal dayanağı olmadığı gerekçesiyle); Newdow’un devlet kurumları tarafından öne sürülen bu ifadenin (“tanrı altında”) “kilise ve devletin ayrılığının” açık bir ihlal olduğu ve dindar olmayan insanlara karşı ayrımcılık yaptığı yönündeki argümanları için aslında çok güçlü bir Anayasal temeli vardı. Peki Demokratlar Newdow’un bu meydan okumasını desteklediler mi? Hayır. İşin aslı, Kongre’nin önde gelen üyeleri de dahil olmak üzere çok sayıda Demokrat politikacı, Newdow’u ve “kilise ile devletin ayrılması” ilkesini desteklemek için toplanılmamasına istediler, bunun yerine alenen ve yüksek sesle “bağlılık yeminini” okumak ve özellikle de “tanrı’nın altında” cümlesini vurguladılar.

Yönelimleri ve yaklaşımlarıyla Demokratlar, ne Hıristiyan köktendincilerin kürtaja karşı çıkmak ve bunu yasadışı ilan etmek için kullandıkları “ahlaki” temele kararlı bir şekilde meydan okuyabilirler, ne de bu Demokratlar kadın kitleleri ve bir bütün olarak halk kitleleri için hayati önem taşıyan hakları korumak ve genişletmek için gerekli olan bu faşist saldırıya karşı kararlı,

sürekli kitlesel muhalefeti asla harekete geçiremezler.

“Bana Seçimlerin Fark Yaratmayacağını Söyleme!”

Yaratırlar, Ancak Anladığınız Şekilde DEĞİL!

İşte en temel gerçek: Demokratların bu şekilde hareket etmelerinin nedeni, bu kapitalist-emperyalist sistemin temsilcileri, memurları ve uygulayıcıları olmalarıdır. Bu sistemin iki burjuva egemen sınıf partisinden biridir. Demokratların kilit rolü ve amacı, bu sistemin “düzenli işleyişini” sürdürmektir. Bunu yapmanın önemli bir parçası, insanların bu sisteme “bağlılığını” korurken, insanların vizyonunu ve faaliyetlerini bu sistemin kurallarını sürdürmeye ve güçlendirmeye hizmet eden yapılar ve süreçler içinde sınırlı tutmaktır. Bu meselenin çok önemli bir kısmı, insanları, olumlu bir değişiklik meydana getirmenin tek (ya da açık ara en anlamlı) yolunun seçimler olduğuna inandırmaktır. Sürekli olarak yayılan bu düşünceye karşı gerçek şu ki;

“Bu sistem altında seçimler burjuvazi tarafından kontrol edilir; her durumda temel kararların alındığı araç değildir ve gerçekten birincil amacı, sistemi ve egemen sınıfın politikalarını ve eylemlerini meşrulaştırmak, onlara “halk yetkisi” mantosu giydirmek ve halk kitlelerinin siyasi faaliyetlerini yönlendirmek, sınırlamak ve kontrol etmektir.” (1)

Ve şimdi bu temel gerçeğe ek olarak, faşist Cumhuriyetçi Parti daha da agresif bir şekilde seçimlere hile karıştırıyor. Oyları bastırmak için hareket ediyorlar, bölgelerde daha fazla “seçim bölgelerinin sınırlarını değiştirmeye çalışıyorlar” (oylama bölgelerinin sınırlarını Cumhuriyetçi adayların lehine yeniden çizmek), bu durum bazı eyaletlerde Cumhuriyetçilerin çoğunlukta olduğu eyalet yasama organlarının, Cumhuriyetçiler lehine gitmedikleri takdirde seçim sonuçlarını iptal etmelerinin temelini oluşturuyor. Zaten, daha önce de belirttiğim gibi, bu ülkede seçim sisteminin kurulma şekli, işleri büyük ölçüde çarpıtmıştır, öyle ki, bu sistemin seçim süreçlerinde güya ifade edilse bile aslında seçimler çoğu zaman “halkın iradesini” yansıtmamaktadır. Cumhuriyetçilerin seçimleri manipüle etmek ve kontrol etmek için yaptıkları hamlelerle bu durum daha da geçerli hale gelmektedir.

(Bu ülkedeki seçim sisteminin kendine has özellikleri ve çarpıklıklarının daha ayrıntılı ve daha spesifik analizi için bu makalenin sonundaki Ek Nota bakınız.)

Bunun ötesinde, sömürü ve baskıya ve kapitalist sınıfın egemenliğine (aslında diktatörlüğüne) dayanan bu sistemde, halk kitlelerinin gerçek çıkarlarının asla gerçekleştirilemeyeceği daha temel bir gerçeklik vardır. Bu ülkede ve dünyanın geniş bir coğrafyasında zenginliği ve gücü bu sömürü ve baskıya dayalıdır. Bu temeller üzerinde kapitalist sınıf, ekonominin ve toplumun tüm büyük kurumlarının kontrolüne hükmeder, polis ve ordu tarafından uygulanan ve mahkemeler tarafından dayatılan siyasi güç ve “meşru” silahlı kuvvet ve şiddet tekeli korur.

Bütün bunlar, Demokratların (ve onları tekrarlayanların) her şeyin seçimlere bağlı olduğu ve Demokratlara oy vermenin nihayetinde olumlu bir değişiklik getirmenin tek yolu olduğu konusundaki ısrarının ne kadar gülünç olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Gerçekte bu sistem altında seçimlere güvenmek, daha adil bir toplum yaratmak için herhangi bir gerçek çaba açısından bir çıkmaz ve ölümcül bir tuzaktır.

Faşist Saldırıya Gerçek Cevap... Ve Temel Çözüm

Şu anda Demokratlara güvenmek ve onlar tarafından kısıtlanmak yerine, kadınların çocuk yetiştiricilerine indirgenmesini, erkeklerin egemenliğinde ve erkek üstünlükçü bir toplum olmasını reddeden, adil bir toplumda yaşamayı umursayan herkes sokaklara dökülmelidir ve sokaklarda kalmalıdır. Yüksek Mahkeme'nin (ve daha geniş anlamda faşistlerin) temsil ettiği her şeye, bunların öngördükleri korkunç geleceğe karşı, kadınların kürtaj haklarını reddetmelerini önlemeyi amaçlayacak kitlesel, sürekli, büyüyen bir protesto ve isyanla karşı çıkılması gerekmektedir. **Anelik dayatması kadının köleliğidir.**

Kitlesel olarak harekete geçerek -kürtaj hakkının elinden alınmasına izin vermemek için tutkulu, güçlü bir şekilde kararlıca- Yüksek Mahkeme'nin bu temel hakkı elden almaması için, bu hamleyi geri çekmeye zorlanması konusunda gerçek bir şans var. Ve eğer bu kararlı kitle seferberliği karşısında Mahkemedeki (ve genel olarak toplumda) faşistler halen kürtajı yasadışı ilan etmeye devam ederlerse, o zaman kürtaj hakkını destekleyen bu kitlesel seferberlik, halkı bu hak için ve genel olarak daha adil bir toplum için mücadeleyi sürdürmek için daha güçlü bir

konuma getirebilecektir.

Esasen, daha adil bir toplum ve dünya yaratmak için şimdi ve daha acil olarak ihtiyaç duyulan şey, tüm bu sistemi devirmek için bir devrimdir. Hem Demokratlar hem de Cumhuriyetçiler, bunun nasıl yapılacağı konusunda aralarında keskin farklılıklar olsa bile, temsil ettikleri ve uygulamak için çalıştıkları şey bütün bu sistemdir. “Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey”de, bu güçlü ülkede bile devrimin neden daha olası hale geldiği nadir bir zaman olduğunu derinlemesine analiz ettim.

Bunun neden böyle olduğunu anlamak çok önemlidir. Bu yalnızca ülke genelinde değil, özellikle yönetici sınıf içinde zaten çok derin ve sürekli derinleşen bölünmelerle ve neden bu yönetici sınıfın nesiller boyunca sahip olduğu “normal şekilde” yönetmeye devam edememesiyle ilgilidir. Kapitalist-emperyalist egemen sınıfın bir kesiminden diğerine “barışçıl bir iktidar transferi” gerçekleştirmek için değil, bu nadir fırsatı değerlendirebilecek strateji ve örgütlerle devrimci güçlerin nasıl inşa edileceği, sayıları milyonları bulacak ve gerçekten özgürleştirici bir değişim yaratmaya kararlı devrimci bir halkın iktidarı ele geçirmesini sağlamak, bu canavarca sistemi yıkmak ve kökten farklı ve çok daha iyi bir sistem kurmakla ilgilidir. (3)

Artan sayıda insanı uyandırmak için bu devrime halihazırda katılmış olanların kararlı ve bilimsel temelli çalışmalarına acilen ihtiyaç vardır. Halk kitlelerinin düşüncesini, bu sistemin körü körüne “kurallarına göre oynamaktan” ve “sistem içinde çalışarak” temel değişimi gerçekleştirmeye yönelik beyhude girişimlerle yetinmekten uzaklaştırmak için onları devrimin mümkünlüğü ve ihtiyacı, bu devrimi gerçekleştirmenin araçları ve bu devrimin neyi amaçladığı konusunda bilimsel bir anlayışa kazanmak gerekmektedir.

Kanunsuz Kürtaj Hareketini Durdurmak İçin Birleşebilecek Herkesi

Birleştirin!

Tam da bu kritik noktada, kürtaj hakkının alınmasını önlemeye kararlı insanların geniş çaplı, güçlü ve sürekli seferberliğine derin ve acil bir ihtiyaç bulunmaktadır. Devrimin gerekli olduğuna ikna olmuş insanlar ve bu temel kürtaj hakkını savunmak için şimdi “sokaklara çıkmanın” çok önemli olduğuna inananlarla birlikte, aynı zamanda halen oy kullanmanın gerekli

olduğuna inananlar da buna dahildir, birleşilebilecek herkesin birleştirilmesi gerekiyor.

şu anda kürtaj hakkı mücadelesi, daha adil bir toplum için mücadelenin çok önemli bir odak noktası ve fay hattıdır. Kadınların, erkek üstünlüğünü savunan bir toplum tarafından fiilen köleleştirilmiş “hizmetçi” çocuk yetiştiricilerine indirgenip indirgenmeyecekleri, kadınların ve genel olarak halk kitlelerinin tam olarak özgürleşmiş insan olma yetenekleri ve kararlılıkları açasından güçlenip güçlenmeyeceklerini belirlemek için belirleyici bir savaş olacak.

Bob Avakian’dan Ek Not:

ABD’deki seçim sistemiyle, Hillary Clinton’ın Donald Trump’tan üç milyon daha fazla oy aldığı, ancak Trump’ın başkan olduğu 2016’da olduğu gibi, ülke genelindeki halk oyunu kaybeden adaylar halen başkan olarak seçilebilirler. Bunun nedeni, bu ülkedeki başkanlık seçimlerinin halk oylamasıyla değil, seçmenleri 50 farklı eyalet tarafından bu eyaletlerde en çok oyu alan kişi esas alınarak seçilen bir seçim kurulu tarafından yapılmasıdır. Bu durum, bir adayın olduğu -ve özellikle şimdi bir Cumhuriyetçi adayın olduğu- durumlara yol açaabilir. Bu aday, çok büyük nüfusa sahip bazı eyaletlerde (California ve New York gibi) büyük bir farkla kaybederken bile, bazı eyaletlerde nispeten küçük bir çoğunluk kazanırsa, seçim kurulu sayımında üstün olacaktır. Bu kurulumla, seçimler artık genellikle az sayıda “değişken eyalete” inmektedir. Genel halk oylamasını kaybetmesine rağmen, Donald Trump’ın 2016’da neden başkan olarak seçildiği tamamen bununla ilgilidir. (Aynı şey önceki Cumhuriyetçi başkan George W. Bush için de geçerliydi: 2000 başkanlık seçimlerinde halk oylamasını kaybetti, ancak son derece çekişmeli bir süreçle başkan seçildi ve sonunda Yüksek Mahkeme kararıyla “Mahkemedeki muhafazakar” çoğunluk, Florida’da belirleyici olacak oy sayımını durdurdu ve genel “kazanan” olarak Bush’u ilan etti. Eğer başkanlık seçimine halk oylamasıyla karar verilmiş olsaydı, bu durumda alakasız olacak bir Yüksek Mahkeme kararıdır.)

Bu ülkedeki seçim sistemindeki tuhaflıkların ve çarpıklıkların bir başka örneği olarak, ülkenin toplam nüfusunun yüzde 70’ine sahip eyaletlerdeki insanların Senatörlerin sadece yüzde 30’u tarafından “temsil edildiği” gerçeği mevcut. Nüfusun yüzde 30’u Senatörlerin yüzde 70’i tarafından “temsil ediliyor”. (Bu durum nüfusuna bakılmaksızın her eyaletin iki Senatör seçmesinin sonucudur. Örneğin, Wyoming gibi çok küçük bir nüfusa sahip bir eyalet, ülkedeki en büyük nüfusa sahip eyalet olan California ile aynı sayıda Senatör seçiyor)

Temsilciler Meclisi’nin (ve birçok eyalet yasama organının) kontrolü de “seçmen bölgesi kaydırmaları” ve ilgili manipölasyonlardan büyük ölçüde etkilenir. Öyle ki, örneğin bir eyalette başkan (veya vali) için yapılan popüler oylama Demokratlara gidebilir, ancak eyalet yasama organı Cumhuriyetçiler tarafından kontrol edilir. Temsilciler Meclisi’nin kontrolü, bir bütün olarak ülkedeki Kongre bölgelerinin nispeten küçük bir yüzdesindeki

oylama ile belirlenir (böylece birçok seçimde, ülke genelinde tüm oyları toplarsanız durum böyle olabilir). , Temsilciler Meclisi adayları için toplam sayı Demokratların lehine olur, ancak Cumhuriyetçiler yine de Temsilciler Meclisi'nde çoğunluğa sahip olacaklar).

2020 başkanlık seçimleriyle ilgili olarak, Trump/Pence rejiminin yeniden seçilmesi yoluyla faşist yönetimin konsolidasyonunda niteliksel bir sıçramayı önlemek için Biden'a oy vermenin doğru ve gerekli olduğu bir tür "tek seferlik istisnanın" olacağını iddia ettiğim doğrudur. "Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey" makalemde daha ayrıntılı olarak açıkladığım gibi:

"2020 başkanlık seçiminde Trump'ı yenmek ve devirmek mümkündü ve faşist yönetimlerinin daha da sağlamlaşmasını önlemek için taktik bir hamle olarak bunun yapılması önemliydi. Bununla birlikte, bu seçim yenilgisine rağmen, Trump ve destekçileri seçim sonuçlarına ve egemen sınıfların bir kesiminden diğerine "iktidarın barışçıl bir şekilde devredilmesine" karşı iktidarda kalmalarıyla sonuçlanacak bir darbeyi neredeyse başaracaklardı. İşler 2020 seçimlerinde ve hemen sonrasındaki mevcut durumun ötesine geçmiş durumdadır ve hızla ilerlemeye devam ediyor."

"Ayrıca, bu sistemin seçim sürecinin kendisi, şu anda acilen ihtiyaç duyulan türden bir temel değişime karşı çalışıyor. Diğer şeylerin yanı sıra, "gerçekçi seçimler", bu sistemin sınırları içinde mümkün olanla sınırlayarak ve insanları olaylara bu sistemin şartlarına göre bakmaya ve yaklaşmaya koşullandırarak insanların ufkunu daraltmaktadır. Demokratlara oy vermeye devam etmek ve seçim süreci boyunca Cumhuriyetçi-faşistlerin iktidarı ele geçirmesini ve iktidarlarını pekiştirmesini önlemeye çalışmak büyük olasılıkla başarısız olacaktır. Ve daha da temelde, bu gezegendeki milyarlarca insan için ve bir bütün olarak insanlık için korkunç sonuçlarla, şu anda gittikleri feci rotada işlerin devam etmesine katkıda bulunacaktır."

Yeni Yıl Açıklamamda [Ocak 2021] vurguladığım gibi:

"Trump/Pence rejiminin seçim yenilgisi hem bu rejimin temsil ettiği faşizmin yarattığı yakın tehlike ile ilgili olarak hem de daha temelde insanlığın bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin dinamiklerine bağlı olmanın bir sonucu olarak giderek daha fazla karşılaştığı potansiyel varoluşsal kriz açısından sadece "biraz zaman kazandırmıştır". Ancak temel anlamıyla, zaman, insanlık için daha iyi bir gelecek için verilen mücadelenin yanında değildir."

Zaman ve onunla birlikte feci bir sonuca doğru olan mevcut momentum ilerliyor. Halen mevcut olan zaman, özellikle şimdi bu sistem ve onun seçimleri çerçevesinde anlamsız manevralarla heba edilmemelidir. Bu felaketi önleyebilecek ve tüm bunlardan gerçekten olumlu bir şey koparabilecek tek çözüme doğru inşa etmek için bu zaman, gerekli aciliyetle gerçek bir devrim için değerlendirilmelidir.

Referanslar:

1)Demokrasi: Neden Daha İyisini Yapamayalım ki? | Yeni Komünizm (localhost/yenikomunizm/)

2)Bu Cumhuriyet Saçma, Miadı Dolmuş ve Suçludur | Yeni Komünizm (localhost/yenikomunizm/)

3)Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı - Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim | Yeni Komünizm (localhost/yenikomunizm/)

Ayrıca bkz: Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa (Tasarı Önerisi) | Yeni Komünizm (localhost/yenikomunizm/)